

## Uvodna riječ

Osmisliti i realizirati časopis, bilo koji časopis, zasigurno predstavlja izazov. Počevši od pronalazjenja pojedinaca/ki spremnih na dobrovoljno žrtvovanje svog vremena, energije i upornosti, pa sve do onih kasnih noćnih sati provedenih u čitanju i korigiranju tekstova ili jednostavno međusobnom razgovoru uredništva, svaki korak predstavlja svojevrsnu sizifovsku etapu prema nečemu što u prvim trenucima nedvojbeno izgleda poput kule od karata - spremno da se svakog trena uruši i nestane jednakom brzinom kojom je idejno i nastalo. No jedino što je možda zahtjevnije od navedenog jest napisati primjereni uvodnik koji bi na prikladan način dočarao nastojanja i želje koje se kriju iza ovog elektroničnog izdanja, a da se pritom autor ne zagubi u patetičnim pseudo-proznim izričajima. Praktičnost i pragmatičnost postaju dakle imaginarni okviri ovog kratkog osvrtu na prvi broj koji je sada napokon pred vama.

Unutar znanstvenog dijela časopisa i kao tema prvog broja uredništvo se odlučilo za problematiziranje i iščitavanje pitanja „tijela” odnosno njegova mogućeg „ugrožavanja”. „Tijelo” koje se predstavlja kao konstrukt u nizu različitih diskurza ostavlja mogućnost ne samo rasprave o biološkim ograničenjima ili pak njegovoj poziciji unutar specifičnog društvenog poretka, već postaje svojevrsno diskurzivno stratište na kojemu se sukobljavaju, sublimiraju ili pak pobijaju najrazličitije teorijske postavke, i iz čijih oprečnosti možemo iščitavati kulturalne problematike jednog razdoblja, političke ili društvene anksioznosti, odnose moći između „mainstream” kulture i „subverzivnih” kultura, ili pak niz drugih pojavnosti. Prvi broj tako uokviruje niz interdisciplinarnih tekstova, svaki od kojih pristupa drugačijem tipu „tijela”, razlučujući interakciju metafore „tijela” i mogućih vanjskih faktora, odnosno „tijela” i „tijelâ” kada je to slučaj. Takva interakcija, koja nerijetko rezultira izmjenom prvobitnog „stanja”, može biti promatrana i kao svojevrsno „ugrožavanje tijela” što je i predmet analize navedenih tekstova.

Drugi dio časopisa posvećen je književnom prevođenju koje funkcionira kao svojevrsan oblik interkulturalne komunikacije s posebnim naglaskom na tretiranju prevođenja kao vrste umjetničkog stvaralaštva slične kreativnom pisanju, odnosno vrste književne prakse koja ima neosporne vrijednosti za jezik i kulturu na koje i s kojih se prevodi. Ideja ovog drugog dijela jest poticanje objavljivanja prijevoda književnih djela stranih autora koji dosad nisu prevedeni na hrvatski jezik ili pak autora koji su već prevedeni, ali postoji potreba da se njihova djela ponovno prevedu.

Zaključno, želja je uredništva u ovom prvom broju, a i u onima koji slijede, pružiti ponešto drugačiji uvid u neke od trenutno relevantnih suvremenih kulturalnih i društvenih diskurza omogućujući hrvatskim i međunarodnim autorima primjeren okvir za to.

S nadom da ćemo u tome i uspjeti,

Marko Lukić